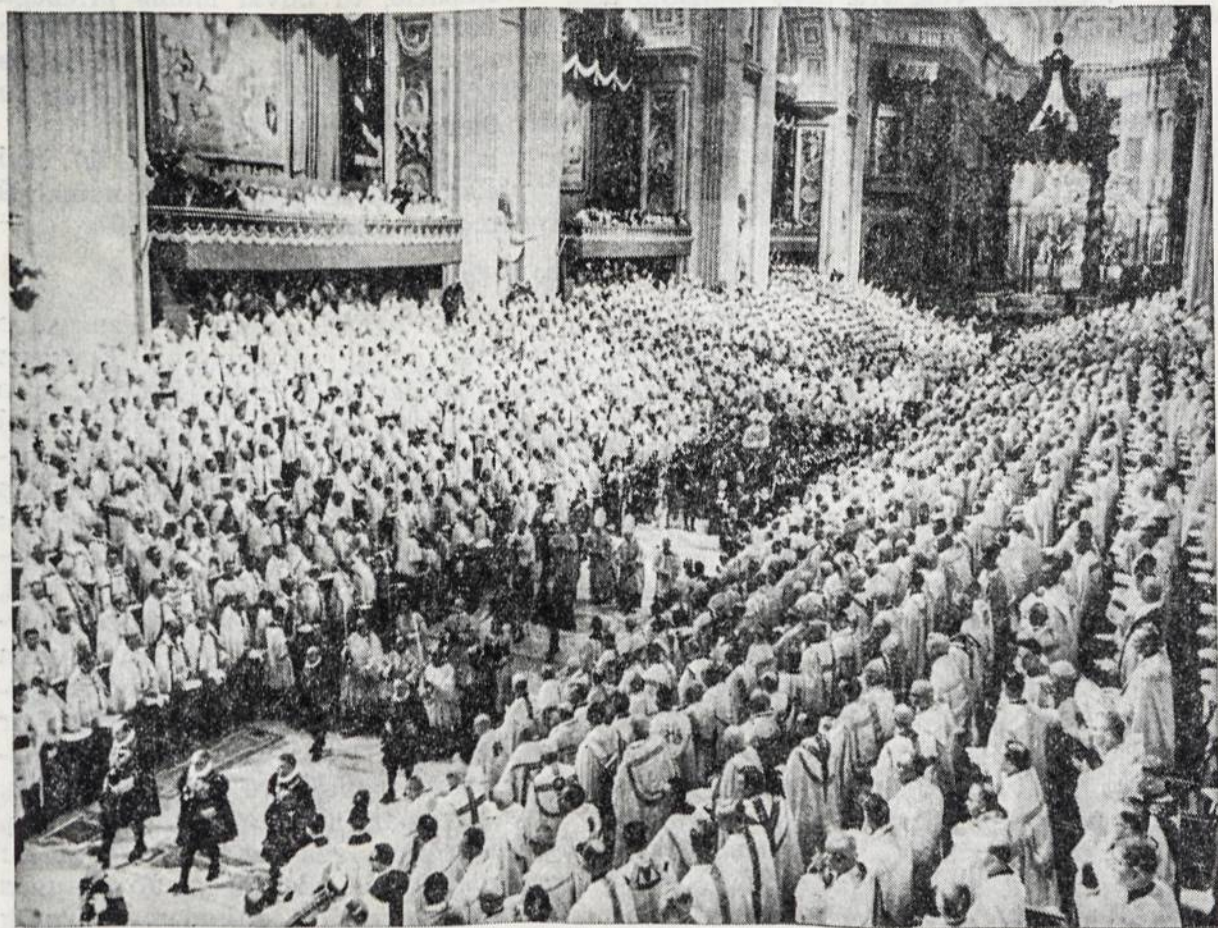


KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS



Pop. Jonas XXIII išvyksta iš šv. Petro bazilikkos, atidaręs II-jį Vatikano Susirinkimą. Kardinalai, arkivyskupai ir vyskupai stovi, nusiėmę mitras.

NR. 44

1962 M. LAPKRIČIO (NOV.) 3 D.

43-JI METAI



XXI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Kintamoji šv. Mišių dalis

Ižanga (Ester. 13, 10-11)

Viešpatie, visa yra tavo valdžioje ir nėra, kas galėtų pasipriešinti tavo valiai. Tu padarei dangų ir žemę ir visa, kas yra dangaus srityje. Tu esi visų Viešpats. (Ps. 11, 1) Palaiminti, kurių kelias yra nesuteptas, kurie vaikščioja Viešpaties įstatymu. Garbė Tėvui... Viešpatie...

Malda

Savo šeimą, meldžiame, Viešpatie, nuolat saugok tėviškąją meilę, kad tavo globojama, būtų ji laisva nuo bet kokių kliūčių ir dėl tavo vardo uoli geriesiems darbams. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų...

Lekcija (Ef. 6, 10-17)

BROLIAI: Stiprėkite Viešpatyje ir jo stiprumo jėga. Apsivilkite Dievo šarvais, kad galėtumėte drąsiai stoti prieš velnio žabangas. Nes mūsų kova yra ne prieš kūną ir kraują, bet prieš kunigais, kėčius ir valdžias, prieš šių tamsybių pasaulio valdovus, prieš pikto dvasias padangėse. Todėl imkite Dievo šarvus, kad galėtumėte priešintis piktąją dieną ir visame tobulai stovėti. Taigi, stovėkite susijusę savo strėnas tiesa, apsivilkę teisybės šarvu ir kojas apsia-vę ramybės Evangelijos pasiryžimu, prie viso to imdami tikėjimo skydą, kuriuo galėtumėte užgesyti visas ugningas pikčiausiojo vilyčias. Pasiimkite ir išganymo šalną ir Dvasios kalaviją, tai yra, Dievo žodį.

Gradualas (Ps. 89, 1-2)

Viešpatie, tu buvai mums priebėga nuo kartos į kartą. Pirma negu buvo pagimdyti kalnai ir gimė žemė ir jos skritulys ir nuo amžių per amžius tu esi, Dieve.

Aleliuja. Aleliuja. (Ps. 113, 1). Kai Izraelis ėjo iš Egipto, Jokūbo namai iš svetimos tautos. Aleliuja.

Evangelija (Mato 18, 23-35)

ANUO METU: Pasakė Jėzus savo mokytiniais šį prilyginimą: Danguis karalystė panaši į žmogų karalių, kurs norėjo atsiskaityti su savo tarnais. Kai jis buvo pradėjęs daryti apyskaitą, atvedė pas jį vieną, kurs buvo jam kaltas dešimtį tūkstančių talentų. Kadangi šis neturėjo iš ko atiduoti, jo valdovas liepė parduoti jį, jo moterį, vaikus ir visa, ką turėjo, ir mokėti. Tas tarnas parpuolęs meldė jį sakydamas: Turėk man kantrybės, ir aš visa tau atiduosiu. Valdovui pagailo to tarno; jis paleido jį ir dovanojo jam skolą. Bet tas tarnas, išėjęs, rado vieną savo draugų tarnų, kurs buvo jam skolingas šimtą denarų, ir, nutvėręs, smaugė jį, sakydamas: Atiduok, ką esi skolingas. Jo draugas kniūbsčias meldė jį, sakydamas: Turėk man kantrybės, ir aš visa tau atiduosiu. Jis gi nenorėjo, bet nuėjo ir įmėdino jį į kalėjimą, iki atiduos skolą. Kiti jo draugininkai, matydami, kas darėsi, labai nuliūdo; jie atėjo ir papasakojo savo valdovui visa, kas buvo įvykę. Tuomet jo valdovas pasišaukė jį ir jam

TĖVŲ MARIJONŲ BENDRADRBIŲ DRAUGIJOS SAVAITRAŠTIS

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a weekly published by the Marian Fathers, 4545 W. 63rd St., Chicago 29, Ill. Second class postage pd. at Chicago, Ill., Subscription: \$4.00 yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$5.00 yearly; 10 ¢ a copy. Editor Rev. C. A. Matulaitis, M.I.C.

TIKĖJIMO SKLEIDIMAS

Jėzus jiems kalbėjo... Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. Eikite tat ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus ir šventosios Dvasios ir mokydami juos laikyti visa, ką tik esu jums įsakęs. (Mato 28, 18-20).

Tikėjimas būtinas

Aiškiai tai nusakė šv. Povilas ap.:
"Be tikėjimo negalima patikti Dievui,

tarė: Nedorasis tarne, aš tau dovanojau visą skolą, nes mane meldei; argi tat nereikėjo ir tau pasigailėti savo draugo, kaip aš tavęs pasigailėjau? Susirūstinęs jo valdovas padavė jį budeliams, iki atiduos visą skolą. Taip ir mano dangiškasis Tėvas jums padarys, jei kiekvienas neatleisite savo broliui iš savo širdies.

Aukojimas (Jobo 1, 1)

Huso šalyje buvo vienas žmogus, vardu Jobas. Tas žmogus buvo be vyliaus, tiesus, bijojo Dievo ir šalinosi nuo pikto. Šėtonas prašė, kad Dievas leistų jam jį išbandyti. Ir davė jam Viešpatys valdžią ant jo turto ir kūno. Ir sunaikino jis visą jo turtą ir vaikus, ir jo kūną užgavo sunkia liga.

Prieš Komuniją (Ps. 118, 81, 84, 86)

Mano siela pailsta besiilgėdama tavo pagalbos; aš turiu vilties tavo žodžiu. Kiek yra tavo tarno dienų? kada gi padarysi mano persekiojams teisumą? jie persekioja mane be priežasties: padėk man, Viešpatie, mano Dieve.

Malda po Komunijos

Gavę nemirtingumo maistą, meldžiame, Viešpatie, kad tyra širdimi laikytumėsi to, ką burna priėmėme. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, tavo Sūnų, kuris su tavimi gyvena ir viešpatauja šventosios Dvasios vienybėje Dievas per visus amžius amžius. Amen.

nes tam, kurs artinasi į Dievą reikia tikėti, kad jis yra ir kad jo ieškantiems jis yra atlygintojas. "(Žyd. 11, 6).

Dievas suteikė mums savo apreiškimą. Senovėje kalbėjo per pranašus, o vėliau per savo Sūnų Jėzų Kristų. Kas atsisako priimti Dievo apreiškimą, dieviškąsias tiesas, tas paniekina ir įžeidžia patį Dievą; tas negalės pasiekti savo amžinąją laimę, — būti su Dievu, jo danguje.

Dievo išmintis ir jo tiesa sukūrė visatą ir žmogų, o kai žmogus nebepriima Dievo tiesos, kildamas puikybėje su savo mažu proteliu, jis nusikalsta amžinajai tiesai, parodydamas savo žmogišką menkumą.

Dievo apreikštosios tiesos parodo, kuriuo būdu privalome siekti to, kad geriau pažintume Dievą, jį mylėtume, jam tarnautume, jį garbintume ir už tai pasiektume mums paties Dievo pažadėtą amžinąją laimę. Ne bereikalo Kristus pasakė: "Kas tikės ir bus pakrikštytas, tas bus išganytas, o kas netikės, bus pasmerktas" (Mork. 16, 16). "Kas tiki į Sūnų, tas turi amžinąjį gyvenimą, o kas netiki Sūnui, tas nematys gyvenimo, ant jojo pasilieka Dievo rūstybė" (Jono 3, 36).

Skleidimas

Dievo apreikštųjų tikėjimo tiesų skleidimas vyksta įvairiausiais būdais. Pamokslininkai tiesas aiškina gyvuoju žodžiu. Rašytojai — rašytu žodžiu; menininkai — religiniais paveikslais; muzikai — vargonų ir kitų muzikos instrumentų darniais garsais, keliančiais žmogaus jausmus prie Dievo, ir t. t. Visi jie turi savo vertę ir paskirtį. Tarp jų išsiskiria savo pastovumu ir pasklidimu katalikiškoji spauda, katalikiškos knygos ir laikraščiai. Spausdintas žodis pasiekia tūkstančius žmonių; gali veikti kasdien per daugelį metų, net ir tada, kai jų rašytojai yra mirę.



II-jo Vatikano Susirinkimo dalyviai procesijoje eina spalio 11 d. į Šv. Petro baziliką.

Popiežius šv. Pijus X 1910 m. geg. 24 d. pareiškė: "Laikraščių ir žurnalų leidimas, kurie populiariai aiškina ir gina katalikiškas dogmas, yra mūsų laikais ne tik naudingas, bet ir absoliučiai būtinas darbas, imant dėmesin liudnus griuvėsius, kuriuos padarė tautoje nepadorioji ir religijai priešingoji spauda."

Popiežius Pijus XII yra plačiau nusakęs katalikiškos spaudos naudą. "Daugybė sielų, abejojančių tikėjimo tiesomis, kankinamų abejonių ir taip dažnai aptamsytų tikybos nežinojimu... ir štai pakyla katalikas laikraštinkas, it Apvaizdos švyturys, apšviesdamas katalikiška tiesa visus įvykius ir gyvenimo klausimus. Be to, kai spauda pasi-

daro dvasios vadų, ganytojų ir Vyriausiojo Kunigo orumo aidas ir jų balsas, ji tuo pačiu kartu primena kiekvienam ne vien privačias pareigas, bet ir bendrąsias, viešas, t. y. visuomenės atstataymą, jos apsaugą, ko kiekvienas, atrod, jaučia reikalą ir to laukia."

L a i v a s

Kristaus Karaliaus Laivas gimė Chicago, Ill. marijonų spaustuvėje prieš 43-jus metus; 1920—XI—24 d. Jis eina kas savaitę, pasiekdamas tris tūkstančius šeimų, o kartais ir daugiau, pateikdamas gausiai tikybinių žinių, amžinųjų tiesų aiškinimus, skaitytojų abejones beaiškindamas, dėdamas svarbesnių įvykių nuotraukas, atskleisdamas bėgamuosius Bažnyčios reikalus ir kas mė-

Kard. J. H. Newmanas

MANO RELIGINĖS PAŽIŪROS NUO 1841 IKI 1845 M.

KETVIRTOJI DALIS

Vertė Kum. V. Bagdanavičius, MIC

(20)



Apyaušris

Sekančiam laišku proga davė knyga, kurią šis draugas buvo man padovanojęs. Apie tai bus tuoj plačiau paaiškinta.

"1842 m. lapkričio 22 d. Aš linkiu, kad Jūsų Bažnyčia pas mus būtų plačiau žinoma iš tokių raštų. Jūs mus sudominsite ja, kai mes ją pamatysime ne politikoje, bet tikruose jos darbuose, kurie yra: skelbimas tikėjimo, mokymas ir vadovavimas. Aš linkėčiau, kad jūsų vadovaujantiems asmenims būtų progos tai suprasti, kas, manau, nėra nauja mintis jums pačiam. Anglijos širdį galima laimėti ne mokytojų diskusijomis, ne aštriais įrodymais ar kalbo-

nuo, jau devinti metai, duodamas "Beatifikacijos Bylos Žinias". Daug mokytojų, rašytojų ir kunigų kalba skaitytojams kas savaitę, savuoju būdu paryškindami kurią nors tikybinę tiesą, ar paskatindami į geruosius darbus.

Ir LAIVAS ir kiti lietuvių katalikiški laikraščiai bei žurnalai yra verti visų paramos. Amerikos lietuvių R. K. Kunigų Vienybės Seimas 1962 m. nutarė, kad kas metai lapkričio mėnėsį būtų lietuvių katalikiškos spaudos platinimo mėnėsį. Pilnai tam pritariame. Visų skaitytojų prašome talkos, — pasiūlykite savo draugams užsisakyti LAIVĄ ir padėkite jiems pasiųsti prenumeratos pinigus.

Marijonų Vadovybė daro nuolaidą visiems tiems JAV skaitytojams, kurie užsisakys LAIVĄ 3 metams ši mėnėsį, jie mokės tik \$10.00, vietoj \$12.00. Pasinaudokite gera proga.

mis apie stebuklus. Tai galima padaryti per žmones, įrodančius save esant apaštalais ir Kristaus tarnais.

"Dėl klausimo, ar ši knyga, kurią jūs atsiuntėte, nėra pakankama prašalinti mano įtarimui, kad kita Evangelija yra paduota jums vietoj tikrosios, jūsų praktiškam pasiruošimui. Prieš atsakydamas į tai vienaip ar kitaip, aš norėčiau žinoti, kiek šie pamokslai yra išrinkti iš kitų pamokslų, ar gal jie yra panaudoti visi, ar beveik visi, kurie autorius buvo paskelbti?"

"Aš jus užtikrinu, ar bent aš pats esu tikras, kad jeigu kas mano buvo parašyta, kur aš klydau ką nors tuo klausimu sakydamas, mano viešas to įsitikinimo išsižadėjimas yra tik laiko klausimas.

"Tačiau jeigu jūs matytumėte mūsų Bažnyčią tokiomis akimis, kokiomis mes ją matome, tai jums būtų nesunku suprasti, kad šis nuotaikų pasikeitimas, kuris įvyko, ne būtinai turi kryptį, kaip, atrodo, jūs tikitės, patraukti asmenis iš Anglijos Bažnyčios į Romos. Nepaisant visos mūsų netvarkos, pas mus aiškiai reiškiasi dieviškasis gyvenimas, kuris yra tokia didelė Bažnyčios žymė, kokia tik gali būti. Kodėl mums reikia jieskoti Viešpaties kitur, jei jis reiškiasi mums ten, kur mes esame? Koks kvietimas gali mus paskatinti pakeisti mūsų bendruomenę?"

"Taip vieną dieną Romos katalikai supras dalykus esant, nepaisant kokių vilčių jie beturėtų iš didelio atskilimo jų Bažnyčios naudai. Vienas ar kitas žmogus gali iš mūsų išeiti, bet visuotino

sąjūdžio nebus. Iš tikrųjų, mūsų Bažnyčioje prasideda sąjūdis jūsų linkui, bet jūsų vadovaujantieji asmenys daro viską, savo nenuilstančiomis pastangomis laimėti atskirus asmenis. Kada jie pažins tikrąją savo būklę ir pradės platesnę bei protingesnę politiką?”

Paskutinis laiškas, kurį aš čia įterpiaiu, yra adresuotas mano mišiam draugui dr. Russel, Maynooth kolegijos prezidentui. Jis, turbūt, daugiau negu bet kuris kitas turi bendro su mano atsivertimu. Jis, vykdamas pro Oxfordą 1841 m., mane aplankė ir aš, man rodos, nusivedžiau jį į kaikuriuos universiteto pastatus. Kitą vasarą jis mane aplankė pakeliui iš Dublino į Londoną. Aš neprisimenu, kad bet kuriuo kartu jis būtų ką kalbėjęs apie tikėjimą. Įvairiais laikais jis man yra parašęs keletą laiškų. Jis visada buvo malonus, švelnus, neįkyrus, ir nelinkęs ginčytis. Jis palikdavo mane ramybėje. Jis man yra davęs vieną ar dvi knygas. Veron — Tikėjimo taisyklė ir kaikurios brolių Wallenburgh³⁶) studijos — buvo viena iš jų. Kita buvo tomas šv. Alfonso Ligouri pamokslų. Apie jį ir kalba aukščiau pridėtas laiškas.

Dievas ir aš

Čia aš turiu pastebėti, kad šv. Alfonso Ligouri raštus aš žinojau iš paplitusių jo citatų, kurios mane nuteikė prieš Romą labiau, negu kas kitas.³⁷) Ypač aš čia turiu galvoje tai, kas yra vadinama “Mariolatria”.³⁸) Bet nieko panašaus nebuvo šioje knygoje. Aš parašiau dr. Russell klausdamas, ar tame vertime nėra ko nors praleista. Jis atsakė, kad tikrai, ten yra praleistas vienas skirsnis apie Mariją. Šis išleidimas man sakė bent tiek, kad toki skirsniai, kurie yra sutinkami italų autorių kūriniuose, nėra priimtini visose katalikiško pasaulio šalyse. Tokios pamaldumo apraiškos Dievo Motinos garbei ryšium su katalikybe man buvo didelis kryžius. Aš prisipažįstu, kad aš nepilnai įeinu į tai ir dabar. Aš manau, kad aš ją ne mažiau myliu, nepaisant to, kad aš ir negaliu tų apraiškų pilnai suprasti. Žinoma, tie

dalykai gali būti pilnai išaiškinti ir apginti. Tačiau jausmas ir skonis neįeina kartu su logika. Tai tinka Italijai, bet tai netinka Anglijai. Net šalia Anglijos mano atvejas buvo dar ypatingesnis. Iš vaikystės aš buvau auklėjamas, kad Kūrėjas ir aš, jo kūrinys, yra dvi būtybės, kaip tokios, visatoje. Tačiau aš čia nenoriu leisti į savo nuotaikas. Aš tik noriu pasakyti, kad aš dabar žinau labai gerai, ko nežinojau tada, kad katalikų Bažnyčia neprileidžia jokio vaizdo: medžiaginio ar nemedžiaginio, jokio dogminio simbolio, jokios apeigos, jokio sakramento, jokio šventojo, net pačios šv. Mergelės neišskiriant, atsistoti tarpe sielos ir jos Kūrėjo. Dievas ir žmogus susitinka veidas į veidą, “solus cum solo” visuose dalykuose. Dievas vienas kuria. Jis vienas atpirko. Jam žiūrint mes einame mirti. Jo regėjime glūdi mūsų amžinoji laimė. “Solus cum solo” Aš prisimenu, bet nelabai aiškiai, įspūdį, kurį man padarė ta knyga. Jis turėjo būti pakankamai didelis. Kiekvienu atveju, iš jos aš gavau raktą savo sunkenybei. Tuose pamoksluose (ar geriau sakant pamokslų santraukose, atrodo, surašytuose kokio klausytojo) yra daug to, ką galima pavadinti legendinėmis iliustracijomis. Tačiau jų turinys yra aiškus, paprastas nuostabiai skelbiąs didžiulias išganymo tiesas.

36. Broliai Wallenburgh, Pareinio teologai, pasižymėjo diskusijose su protestantais savo išsilavinimu, aiškumu ir saikingumu. Adrijonas mirė 1669 m., o Petras — 1675. Jie, vienas po kito, buvo Koelno vyskupai pagalbininkai. Petras padėjo garsiam protestantų mokslininkui Leibnizui, besidarbuojančiam vienybės reikalu tarp protestantų ir katalikų.

37. Šv. Alfonsas Ligouri (1696-1787), redemptoristų ordeno įsteigėjas. Teologijos istorijoje ypač žinomas saikingu krikščioniškos dorovės įstatymų aiškinimu, kovojęs su Jansenistais, kurie dorovės nuostatus ėmė per daug griežtai. Jis taip pat buvo didelis Marijos garbintojas.

38. Žodis “latria” yra graikiškos kilmės ir reiškia visišką atsidavimą ir garbę, teikiamą Dievui. Mario-latria reiškia dieviškos pagarbos teikimą Marijai. Tačiau katalikų teologijoje Marijos garbinimas “latria” nėra vadinamas.

Klausimai ir atsakymai

Prašau atsakyti "LAIVE". Ar maldos už mirusius yra skiriamos stačiai Dievui, ar reikia jas siųsti, tarpininkaujant kuriam nors šventajam? Lawrence.

Maldose už mirusius prašome Dievo, kad suteiktų jiems amžiną atilsį ir laimę amžinoje Dievo šviesoje. Visos maldos, kurios yra Bažnyčios apdovanotos atlaidais už mirusius, yra kreipiamos į Dievą be tarpininkų. Bet privačiai meldžianties, nėra uždrausta prašyti, kad kuris šventasis užtartų mirusius pas Dievą.

Kodėl biblistai (Jehovos Liudininkai) yra neapkenčiami katalikų Ispanijoje? Jie, atrodo, gana padorūs žmonės. Garbina tą patį Dievą iš tos pat šv. Biblijos ir, sakosi, skelbia Jėzaus Kristaus mokslą.

J. A. U. Dayton, O.

Kad jie seklbtų nesugadytą Jėzaus Kristaus mokslą, būtų labai gerai. Kaip žmonės, gali būti gana padorūs. Kas kita jų mokslas. Jų steigėjas, Ch. T. Russell (1852—1916) savo pasekėjams įkalė dvi klaidas. 1. Visokia valdžia ir dvasinė ir pasaulinė yra iš velnio, ne iš Dievo. 2. Jau prasidėjo antrasis Kristaus atėjimas; jį seks tūkstantis metų, per kurį nusidėsčiai iš naujo turėsią išganyimo galimybę, ir jie tvirtina: "milioni dabar gyvenančių niekada nemirs."

Uolios propagandos dėka tarp tamsių žmonių surado pasekėjų net ir Ispanijoje. Kadangi jie nepripažįsta civilės valdžios ir jos įstatų nepaiso, nusi Kaltę viešajai tvarkai, sodinami į kalėjimus. Tada šaukia, kad visi kalti, tik ne jie patys.

Jeigu būtų galima palyginti dieviškąjį Jėzaus mokslą su geru maistu, tai kiekviena įnešta žmonių į tą mokslą klaida bus panaši saujai smėlio, įberto į geriausiąjį valgį: žmogus jo negali valgyti, smėlio neišplovęs.

Vienas sunkiausių man dalykų — tai tyla. Kaip galiu išmokti protingos tylos? Kai imu kalbėti, — galo nėra: lai-

ką gaišinu, pasitaiko pakritikuoti, apkalbėti ir net apšmeižti žmones.

Chicagos Marė

Tyla yra savitvardo dalykas. Jei pas save šeimoje turėtumėte paskirtą laiką maldai, darbui, tylai, — nebūtų sunku protingai kalbėti, išėjus kitur. Be to, kai žmogus yra užimtas kuriuo nors protiniu ar dvasiniu darbu, jis būna susitelkęs ir tylus. Susitelkęs žmogus daugiau tyli, daugiau galvoja ir protinčiau šneka. Kai kalba, — savo kalba jis nori patikti Dievui, pagelbėti artimui, bet niekuomet nekenkti.

Prieš išeidamas į žmones, žinokite, ką kalbėsite, ką norėsite jiems pasakyti ir kuriuo būdu. Kas vakaras pažvelkite į savo sąžinę, ar nepasitaikė kalbėti negailestingai, įžuliai, paniekinančiai apie artimą. Ir jei sau pažymėsite nukrypimų skaičių kas vakaras per kurį ilgesnį laiką, du—tris mėnesius, pamatysite, ar Jūsų plepumas suvaldomas, ar ne.

Dirbu su protestantais. Jie man prikiša, esą, katalikams draudžiama skaityti šv. Raštą. Mėginu aiškinti, kad Bažnyčia skatina skaityti šv. Raštą ir net yra paskyrusi atlaidus. Gal galėčiau žinoti, kiek atlaidų ir kuriomis sąlygomis skiriama už šv. Rašto skaitymą?

Jonas iš Chicagos

Tikintieji, kurie skaito pamaldžiai šv. Raštą bent 15 minučių kaip savo dvasinį skaitymą, gali pelnyti trijų metų atlaidus.

Kurie gi, paskaitę keletą eilučių, pagarbiai pabučiuoja šv. Raštą, sakydami: Evangelijos žodžiai teišnaikina mūsų kaltes, arba: Evangelijos skaitymas tegul suteikia mums sveikatą ir apsaugą, arba: Tegul pamoko mus Kristus, Dievo Sūnus, šventos Evangelijos žodžiais, — gali pelnyti 500 dienų atlaidų. Visuotinius — kartą mėnesį, paprastomis sąlygomis. Visuotiniai mirties valandą, jei buvo pratęs gyvenime dažnai skaityti šv. Raštą. (S. C. Ind. 1898—XII—13; S. P. Ap. 1932—III—22; ir 1945—IV—24 d., Raccolta 694).

NEREIKALINGOS SVARSTYKLĖS

(12)

Šv. Melanija yra labai gerbiama Rytuose. Ji mirė 439 m. Palestinoje, savo įkurtam vienuolyne, kur iki 420 m. tarnavo seserims šv. Jeronimas. Josios gyvenimą plačiai parašė kardinolas Rampolla.

Kilme — Romietė. Ji ir jos vyras buvo turtingi žmonės; bet abiem jų vaikams mirus, nutarė siekti dvasinės tobulybės. Turimus turtus pardavė ir jų daugumą išdalino pavargėliams. Palestinoje įkūrė du vienuolynus: vyrams ir moterims. Į juos galutinai ir juodu įstojo ir ten mirė.

Bet šv. Melanija pasakojasi apie savo nuotykį su šv. Pambo, nuošaliečių vyresniuoju Egipte. Ji rašo vyskupui Paladijui:

— Trumpai po to, kai iš Romos iškeleliavau, nuvykau į Aleksandriją ir į Nitrijos tyrus, į kalnynus pas nuošalię Pambo. Su savim paėmiau 300 svarų sidabro ir įteikdama prašiau, kad teiktusi priimti bent kiek iš mano santaupų. O jis visai ramiai, visai į mane nekreipdamas dėmesio, kažką pynė iš palmės šakų. Paskui jis man šaltai padėkojo, sakydamas: "Dievas teatlygina tau už tai", ir pašaukęs savo užvaizdą, tarė: Paimk dovaną ir padalink Libijos broliams, nes jie gyvena vargingai, o Egipte — neduok nei vienam, šalis yra turtinga.

— Aš laukiau, gal jis pagirs mano dovaną, gal stebėsis, kad ji nemaža, o jis nei akių nepakėlė. Aš jam ir sakau:

— Žiūrėk, tėve, kiek daug — trys šimtai svarų!

O jis, nenusigriždamas nuo savo darbo, atsakė:

— Vaike, kuriam tu davei dovaną, jam nereikia svarstykių; jis pasvėrė kalnus, žino jų svorį ir žino tavo sidabro svorį. Jei dovaną man būtumei davusi, galėtum sakyti, kiek ji sveria, bet davusi ją Dievui, gali patylėti. —

Toji pamoka įstrigo giliai į šv. Melanijos atmintį ir širdį.

Ir V. Jėzus patarė: "duodamas išmaldos, netrimituok ties savim trimitu, kaip kad veidmainiai daro sinagose ir gatvėse, kad būtų žmonių gerbiami. Iš tikrųjų, sakau jums, jie atsiėmė savo užmokestį" (Mato 6, 2).

Amžinybė ar 20 metų?

Anglijos Londone gimęs 1480 m. šv. Tomas Morus ir baigęs teisių mokslus Oxforde, tiek pasižymėjo moksle ir patikėtose pareigose, jog kilte kilo. Savo raštai buvo garsus Europoje.

Karalius Henrikas VIII paskyrė jį po kardinolo Wolsey Didžiojo Anglijos kancleriu. Jis buvo pirmas pasaulietis vyras tai vietai. Bet ilgai negalėjo suteikti su karaliumi. Jo sąžinė jam neleido pripažinti Henriko VIII ištuokos (divorso) po 15 metų gyvenimo moterystėje su karaliene, kad galėtų vesti Oną Boleyn; negalėjo pripažinti karaliui Bažnyčioje vyriausios dvasinės valdžios, kurios jis neturėjo, supremacijos.

Pateko nemalonė. Atsidūrė Londono Bokšto kalėjime.

Jo žmona ir duktė, po ilgų maldavimų, buvo įleista pas kalinį.

— Kodėl tu vienas turi susilaikyti nuo priesaikos, kai tiek daug yra prisiekę karaliui ir pripažinę jį Anglijos Bažnyčios galva? — kalbėjo jam žmona.

O kai jis tai juokais, tai rimtai jai atsakinėjo, ji neiškentė.

— Kodėl tu nori pasilikti šiame drėgname kalėjime?

— Man maloniau yra pasilikti šiame klėjime su žiūrkėmis, negu sėdėti lordų minkštose kedėse, kur yra daug šviesos ir pagarbos.

— Aš negaliu to suprasti, — pasakė žmona.

— Mieloji, leisk man kartą ir tavęs paklausti. Ar iš šios vietos nėra lygiai

KONCILIJOS GIMIMAS

Netrukus po 1958 metų rudens Konklavės, Jonas XXIII-sis pajuto kaip sunku bus vairuoti Petro LAIVAS. Iš kelių mažyčių pirmųjų krikščionių bendruomenių Kat. Bažnyčia išaugo į pusmilijardinę, visus žemės kontinentus paimančią: visas rases ir tautas jungiančią, milžinišką Universalinę Katalikų Bendruomenę. Pasauly neramu, Bažnyčia kenčia persekiojimus, taikos nėra, karo grėsmė kabo kaip kabėjusi. Jis meditavo ir meldėsi, meldėsi ir mąstė. Per 1959 metų Tris Karalius, savo privatinėn bibliotekon pasikvietęs anuometinį Valstybės Sekretorių kard. Domenico Tardini (netrukus po to mirusį), popiežius kalbėjosi, tarėsi, skundėsi. Sekretorius jau Jo pirmatako buvo dideliai vertinamas kaip gilios išminties ir šventumo vyras. Dėlto jam ir Jonas XXIII atidengė savo širdį.

— Aš jaučiu, kalbėjo popiežius, — kad žmonės vis kreipia savo žvilgsnius į Romą, kad jie iš Petro Sosto laukia vadavimo, laukia ženklo. Mes turime parodyti tiems žmonėms kelią...

Po tų žodžių Jonas XXIII nutyla, susimąsto, lengvutis šypsnyš perbėga

.....
taip arti man dangus, kai iš savo namų? Jis lygiai arti. Ir pasakyk, brangioji, kaip ilgai aš galėčiau gyventi savo namuose?

— Manau, 20 metų, o gal ir ilgiau.

— Kad būtumei man pasiūlius 2,000 metų, gal ir būtų galima dar svarstyti, nors kiekvienas būtų blogas pirklys, kad už 20 ar daugiau metų atiduotų amžinybę. O be to, nežinome savo gyvenimo galo nei dienos nei valandos. —

Ir taip jis pasiliko kalėjime iki liepos 6 d. 1535 m. Tada šv. Tomui Morui buvo nukirsta galva. Ją atgavusi duktė palaidojo Canterburio bažnyčioje.

“Ir kiekvienas, kurs palieka namus, ar brolius, ar seseris, ar tėvą, ar motiną, ar moterį, ar vaikus, ar dirvas dėl mano vardo, gaus šimteriopai ir paveldės amžinąjį gyvenimą” (Mato 19, 29).

per Jo susirūpinusį veidą... ir staiga ištariamas žodis “Koncilija”: Iš katrų lūpų pirmas išėjo tas žodis? Iš vieno ar kito, o gal iš abiejų kartu niekas nežino. Tai ir nesvarbu. Svarbu, kad štai “Žodis tapo Kūnu”.

Vos 3 savaitēm praėjus, 1959 m. Sausio mėn. 25 d., akyvaizdoj 17-kos kardinolų, popiežius šv. Povilo bazilikoje viešai paskelbia koncilijos idėjos paslaptį:

— Nors drebėdami iš susijaudinimo, bet ir su nužemintu pasiryžimu. Mes pranešame jums dvigubo įvykio naujieną — Romos vyskupijos sinodą ir visuotinį Bažnyčios susirinkimą.

21-sios Kat. Bažnyčios Koncilijos naujiena greit ir plačiai pasklido visame pasauly, susilaukdama gyvo pritarimo ne tik iš katalikų, bet ir iš kitų krikščionių ir nekrikščionių.

1959 m. Gegužės mėn. 17 d. Sekminėse, popiežiaus aktu “Constitutio Commissionis Antepreparatoriae” sudaroma pirmoji paruošiamoji Koncilijos komisija iš 10-ties kardinolų, vyskupų ir prelatų vadovaujama Valst. Sekr. Tardini ir sekretoriaujama prelato (vėliau arkivyskupu pakelto) Felici.

Prasidėjo reikšmingi ir platūs Koncilijos paruošiamieji darbai, kurie truko 3 metus ir 8 mėnesius. Nors kitoms koncilijoms praeity buvo ruošiamasi ištisi dešimtmečiai, tačiau nė vienai jų taip sistematiškai ir išsamiai nebuvo pasiruošta kaip šiai pastarajai, nežiūrint, kad “paties conciliae” (vyskupų) skaičius 4½ karto yra padidėjęs, palyginus su paskutinės (Vaticanum I 1969-70) koncilijos dalyvių skaičiumi.

1959 m. Birželio mėn. 18 d. kard. Tardini ir Mnsgr. Felici išsiuntinėjo į visus pasaulio kontinentus 2812 laiškų (2594—vyskupams ir dijecezijų valdytojams, 156 — vienuolijų viršininkams ir 62 — katalikų universitetams, institutams bei teologijos fakultetams), prašant jų pasiūlyti Koncilijai svarstytinus klausimus su savo nuomonėmis ir motyvais. Pirmukart koncilijų istorijoje buvo

kreiptasi ir į katalikų mokslo institucijas, nors jų atstovai teturi tik patariamąjį balsą tose koncilijose.

Atsakymų gauta iš viso 2150, t. y. 76,4%. Taigi 23,6% t. y. 662 laiškai arba adresatų visai nepasiekė, arba jų gavėjams nebuvo leista į juos atsakyti. Pastarųjų tarpe yra ir keturi Okupuotos Lietuvos vyskupai (įskaitant tuomet dar gyvą arkiv. Matulionį), taip pat dar kiti 4 vyskupų jurisdikcijas turintieji dignitoriai (iš viso 8), kurie "ex jure" koncilijoj su pilnu balsu turėtų dalyvauti. Tokiu būdu iš lietuvių hierarchų II-joj Vatikano koncilijoj tedalyvaus tik vienintelis tremty dar gyvas lietuvis vyskupas Brizgys. Pastarasis taip pat yra pakviestas patarėju vienos iš 15-kos Koncilijos komisijų, būtent vyskupų ir Dijecezių valdymo komisijon, kuriai vadovauja kard. Marella.

Mums kataikams, su gyvais lūkesčiais ir susijaudinimu, sekantiems ši nepaprastos reikšmės Bažnyčios istorijos įvykį, beabejo, svarbu ir įdomu susipažinti su Koncilijos paruošiamąja medžiaga, sukaupą į garsiuosius "16 Tomų" (9,920 puslapių). Juose telpa viršuje minėti 2150 atsakymų su viso pasaulio vyskupų pasiūlymais, popiežiaus instrukcijos ir aktai, komisijų ir sekretorijatų sudėtis ir visa kita paruošiamoji medžiaga. Šių tomų turinys tebėra laikomas paslapy, tepaaikšės tik, ir tai tik dalinai, kai bus skelbiami galutini nutarimai (Acta Concilii), ne ankščiau kaip apie 1963 metų Kalėdas ar 1964 metų Velykas — Sekmines. Tačiau jau dabar yra nuvokiami svarbieji klausimai, kuriems sudarytos komisijos, juo labiau, kad I tomo turinys yra viešai jau žinomas. Jis apima Jono XXIII-jo encikliką "Ad Petri Cathedram", išdėstančią pagrindinius Koncilijos tikslus, popiežiškąjį Motu proprio "Superno Dei Nutu", skelbiantį komisijos ir jų darbo apibrėžimą, Kūrijos kardinolų atsakymus — sugestijas ir anuometinio Valst. Sekretoriaus bei Paruošimui Paruošiamosios Komisijos Pirmininko kardinolo Tardini ir extenso pareiškimai Romos ir užsienio spaudai iš 1959 m. spalio mėn.

30 d., taip pat jo televizijoms duotas pasikalbėjimas 1960 m. sausio 24 d. Panašių pasikalbėjimų ir viešų reiškimų Koncilijos klausimais ligi šiol yra jau padarę visa eilė žymių Bažnyčios atstovų, iš kurių Koncilijos "paslaptys" vis lab paaikškėja. Verta bus paanalizuoti Vienos ir Montrealio kardinolų pareiškimus. Susipažinti su Mainz'o vyskupo Volk'o samprotavimais — apibrėžimais popiežiaus ir vyskupų santykių — šv. Petro ir kitų apaštalų santykių plotmėje. Visa eilė žymių teologų, Koncilijai siūstų pasiūlymų dalį jau ir viešai paskelbė, k. a. jėzuitas prof. Hirschmann ir kiti.

O ypatingai aktualūs yra, su nuostabiu nusižeminimu ir gilumu padaryti, pareiškimai Kūrijos kardinolo Augustino Bea, S.J., apie visų krikščionių vienybę. Kaip žinia, komisijos sudarytos ta pačia schema, kaip ir centrinis K. Bažnyčios administravimo aparatas Vatikane. Tačiau atsirado gyvas reikalas sudaryti dar ir papildomų komisijų bei sekretorijatų Koncilijai, kurioms nėra atatikmenų Vatikano valdymo aparate. Prie tokių priklauso pavyzdžiui pasauliečių apaštalavimo komisija, spaudos — komunikacijos sekretorijatas ir krikščionių vienybės sekretorijatas. Pastarajam kaip tik ir vadovauja kard. Bea. Tinkamesnio ir laimingesnio pasirinkimo nė negalėjo būti, kaip šis didžiai nusipelnęs, 81 metų, teologas — mokslininkas, neseniai popiežiaus kardinolų kolegijon pakviestas išminties ir šventumo vyras. Kaip koks šv. Bernardas iš Clairvaux, šaukęs krikščionis į kryžiaus karus viduramžy, taip kard. Bea apvažinėjo, andai, daugelį kraštų kviesdamas ir ragindamas krikščionis į vienybę. Jis įspėjo nelaukti iš santarybos krikščionių susivienijimo stebuklo, nes ji tegalinti tik paruošti sąlygas, sudaryti vienybei palankią atmosferą. O pati vienybė ateis iš apačios, iš pačių krikščionių maldų ir geros valios. Ji ateis iš viršaus, negims iš sutarties, neatsiras iš aktų ar nutarimų. Kard. Bea sužavėjo visus, katalikus ir nekatalikus, į kuriuos jis kalbėjo, su kuriais susidū-

ŠČIURŲ ANTANAS

Ant Avilių ežero kranto iš rytų pusės yra nemažas Ščiurų kaimas, kuriam gyvena visi žvejai, nors ir skaitosi ūkininkai, nes turi kiekvienas tai didesnę ar mažesnę ūkį. Tame Zarasų apskr. kaime žmonės be galo geri, malonūs, nuširdūs, vaišingi. Ir negaili savo kaimynus žuvimis neapdalinti dovanai, kai jų gaudymo metas. Tą darbą visi be išimties pamėgę, neišskiriant jaunimo; ir vyrai ir merginos dirba su noru ir didžiausiu atsidavimu.

Nors visas jų kaimas Nepriklausomybės laikais gyveno pasiturinčiai, bet tik vienas Antanas iš jų buvo pradžios mokyklos mokytojas. Visi kiti mokslo nesiekė ir liko tėvų pasekėjais — žvejais ir ūkininkais.

Mokytojas Antanas buvo aukštas, lieknas, gražus, sumanus ir ramaus būdo vyras; mylėjo savo kaimo jaunimą, stengėsi bendrauti su visais ko glaudžiausiais; ruošdavo kaimo teatrą, šokių, vasaros metu gegužines, skaitydavo paskaitas ir ruošdavo ekskursijas — išvykas po tą Lietuvos Šveicariją Zarasų krašte. Antanas buvo Ščiurų pažiba, visų mylimas ir gerbiamas, kaip jaunimo, taip vyresniojo amžiaus žmonių. Kai Antanui artindavosi atostogų laikas, visas kaimas tik apie jį kalbėdavo. Jo išvykimas buvo viso kaimo liūdesys.

Ščiurų kaimo merginos negalėjo pasidalinti Antanu, puošdavosi lenktyniaudamos, kad tik įtikytų Antanui, nes jis buvo išsitaręs, kad ves merginą tik iš savo kaimo tą, kuri pamils jį. O nelaimė, visos mylėjo Antaną.

Vieną pavasarį Ščiurų kaimas sulaukė liūdną žinią. Antanas, parvažia-

vęs iš Rokiškio dviračiu, nuvargęs po sunkios kelionės, atsigėrė vandens ir staiga susirgo. Daktaras surado, kad pas jį greitoji džiova. Išvažiavo ligoninė; po dviejų savaitių grįžo, bet, pasikankinęs keletą savaitių, numirė.

Didelis buvo žmonių gailestis ir verksmas Antano. Tai buvo pavasaris, birželio mėnuo. Antano palaikams gėlių netruko; jų buvo pilna troba, prieškambaris, prieangis ir net kieme jų buvo.

Ščiurų kaimas nėra mažas; be savųjų jame gyveno dvi rusų šeimos ir viena žydų šeima, bet visi be išimties Antano laidotuvėms skyrė savaitę. Prie Antano palaikų verkė mūsų jaunimas, žydaitės ir rusaitės. Tiesiog nesuprantamas dalykas, kodėl taip gailėjo visi Antano. Jis mylėjo visus. Kai Antanas statydavo kaime kokį vaidinimą, niekad neaplenkdavo nepakvietęs žydų ir rusų jaunimo.

Antano palaikams palydėti į amžino poilsio vietą susirinko šauliai, jaunatuviai, skautai, gimnazijos draugai, mokytojai, seminarijos draugai, Antano mokiniai ir visi, kas tik jį pažino.

Praslinko daug laiko. Ščiurų žvejai tęsė savo įprastą darbą, žvejybą, o mokytoją Antaną visi pamiršo.

Jaunimas pasikeitė. Vyrai vedė, merginos ištekėjo, jauna karta atėjo; daug senesnių žmonių išmirė, žydų šeimą vokiečiai išžudė. Nebe tie veidai, niekas nemini Antano vardo. Žmonių meilė ir garbė yra trapi.

Tuščias ir niurus Ščiurų kaimas be Antano, manau, ir dabar.

J. Vaičiulis

rė. Iš jo spinduliuote spinduliavo troškimas visų krikščionių vienybės, užkrėtęs plačius sluoksnius. Jis pažadino optimizmą, sukėlė entuziazmą ir viltis vienybei, į kurią nemažą šuolį padarysiant laukiama ir iš Koncilijos.

G. V.

▼ Kuboje mokytoja Karmelita Izakuirre Cienfuengos, atsisakiusi dėstyti komunizmą mokiniams, valdžios pareigūnų buvo užmušta prie savo namų, praneša Meksikos dienraštis Excelsior. Kitos 75 moterys įkalintos Baracoa priverčiamojo darbo stovykloje. Apie 60.000 politinių kalinių sugrūsti kalėjimuosna.

žinios iš katalikiškojo pasaulio

Lietuvių Seserų Instituto suvažiavimas įvyko šv. Pranciškaus vienuolyne Pittsburghe, Pa., spalio 3 d. Suvažiavimo dalyvės, suvažiavusios iš šv. Kazimiero, šv. Pranciškaus, Nukryžiuotojo Jėzaus ir Nekalto Prasidėjimo vienuolynų. Sėdi (iš k. į d.) ses. M. Karmelita, motina M. Adorata, motina M. Gertruda, motina M. Augusta, ses. Imelda, ses. M. Korintija. Stovi (iš d. į k.) ses. M. Innocenta, ses. M. Leona, motina Aloyza ir ses. M. Gabrielė.



▼ **Pop. Jonas XIII** apsilankė Loreto šventovėje ir meldėsi Asyžiaus bažnyčioje prie šv. Pranciškaus kapo, padarydamas geležinkelio į vieną pusę per 200 mylių kelią, ko nėra daręs nei vienas kitas popiežius per 99 metus..

▼ **JAV** vyskapai turėjo savo metinius susirinkimus Romoje, šiaurės Amerikos kolegijoje. Jie buvo spalio 15, 17 ir 19 d., išrinkdami naują Veikiančiąją Tarybą. Iki šiol tai būdavo padaroma lapkr. mėnesį Washingtone.

▼ **Visuotinio Bažnyčios susirinkimo** iššikilmėse dalyvavo per 85 tautų ir valstybių atstovų.

▼ **Sirijos švietimo ministeris Rashad Barmada** paskelbė potvarkį, kad katalikai gali atidaryti vien pradžios mokyklas, o visos katalikų gimnazijos uždarymos.

▼ **Bolivijoje, Siglo Veinte**, veikia katalikų sunčiamoji radio stotis, Pijaus XII vardu. Jau antru kartu buvo pasikesinimas stotį susprogdyti. Stotis yra radio mokyklų centras. Tai nepatinka krašto komunistams. Stengiasi stotį sunaikinti.

▼ **Visuotinis Bažnyčios susirinkimas**, anot pop. Jono XXIII, bus galinčioji simfonija (sutartinė), pabrėžiant tiesą ir taiką tarp pasaulio tautų.

▼ **Senegalų prezidentas Leopoldas Senghor**, užsienių reikalų min. D. Thiam ir devyni palydovai su visa iškilme ir pagarba buvo priimti Vatikane ir matėsi su šv. Tėvu.

▼ **St Louis arkivyskupija** pradėjo mokyti 300 vyrų ir moterų, paruošiant juos tikybos mokytojais. Mokslas tęsis vienerius metus. Nauji mokytojai pagelbės mokyti viešųjų mokyklų vaikus religijos.

▼ **Uganda respublika** tapo nepriklausoma valstybė 1962 m. spalio 9 d. Tam įvykiui pažymėti prie Rubaga katedros pastatyta Pasaulio Karalienės Marijos didžiulė statula.

▼ **Visuotinio Susirinkimo pradžioje** buvo akredituotų (pripažintų ir priimtų) 750 žurnalistų. Jų tarpe lietuvių dienraštį "DRAUGA" atstovauja kun. dr. Jonas Sakevičius, MIC. Viso 200 amerikiečių ir anglų, 130 italų, 70 prancūzų, 35 olandai, 25 ispanai, 22 šveicarai, 15 jugoslavų, 14 kanadiečių, 13 argentiniečių, 12 braziliečių, o likusieji iš kitų Europos ir Azijos kraštų.

▼ **Australijoje, Melbourne** arkivyskupas Daniels Mannix sulaukė 98 metų amžiaus ir yra atšventęs savo aukštinį 50 metų jubiliejų kaip yra arkivyskupas.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• Dienraščio "DRAUGO" korespondentas prie II Vatikano Susirinkimo yra pripažintas ir priimtas kun. dr. Jonas Šakevičius, buvęs "LAIVO" redaktorius. Jo gausūs ir sodrūs pranešimai, kas ir kaip vyksta Visuotiniame Bažnyčios susirinkime, mielai skaitomi.

• Kun. dr. Juozas Vaišnora, MIC, marijonų kongregacijos generalinis prokuratorius, spalio 17 d. laivu išvyko Romon. Amerikoje išbuvo keleta mėnesių.

• Lituanistinių Mokyklų mokytojų konferencija buvo Chicago, Il. rugs. 30 d. Dalyvavo 40 mokytojų. Pradėjo apygardos švietimo komisijos pirm. J. Vedegys. Konferencijai vadovavo Ig. Serafinas ir Magd. Šulaitienė.

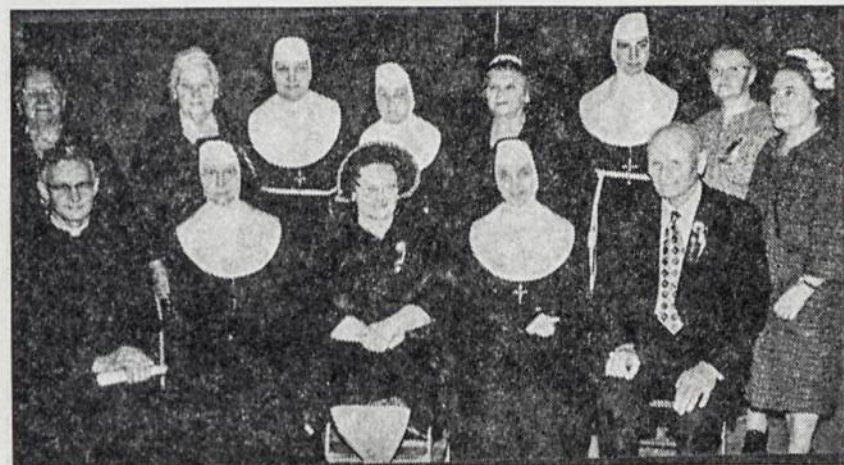
Išklausius Pr. Razmino paskaitos: "Ieškant lituanistinėms mokykloms geresnių darbo rezultatų" ir kaip sustiprinti liet. dalykų mokymą ir lietuviškumo auklėjimą, kilo gyvas pasitarimas ir pagrįsti pageidavimai: k. a. įvesti tautinio sąmoningumo pažymį, paliestas mokinių lankymasis mokyklon, tautinių šokių mokomoji ir auklėjamoji reikšmė, vadovėlių trūkumas, mokyklinės kronikos vedimas ir jos trūkumai, etc.

• Tarptautinė paroda New Yorke bus 1964—65 metais. Yra tikros vilties.

kad Vatikano paviljone lietuviai gaus vietos savo parodai. New Yorko organizacijų atstovų pasitarimas su Kunigų Vienybės atstovais įvyko spalio 5 d. Parodos metu numatomas vokalinės muzikos koncertas. Bus pasistengta įrengti lietuviškąją koplyčią Washingtono katalikų katedroje už apie 350.000 dol.

Kad lietuvių pasirodymas parodos metu būtų vieningas, organizacijos išrinko vykdomąjį komitetą, kuris paruoš tinkamą planą parodai. Pirm. Jok. Stukas, vicep. kun. dr. St. Valiušaitis ir Ant. Šetikas, sekr. Zen. Jurys, išd. R. Kezys; nariai: kun. L. Jankus, K. Vasiliauskas, H. Kulber, J. Sirusas, Vac. Butkys ir Vyt. Vaitekūnas.

• Lietuvių religinis kongresas įvyks 1964 m. rugsėjo pradžioje New Yorke. Jo metu bus suruošta paroda apie persekiojamą Bažnyčią Lietuvoje. Muzikos komisijos pirm. — prof. J. Žilevičius. Religiniams dalykams gaidos ruošiamos ir bus atspausdintos. Į Centralinį komitetą kongresui ruošti kviečiami lietuvių katalikiškų centralinių organizacijų pirmininkai ar jų atstovai. Bus dingas lietuvių katalikų pasirodymas savo kultūrinei veiklai pagyvinti.



Šv. Pranciškaus Seselių rėmėjų vadovybė Chicagoje su svečiais seimo metu. Sėdi (iš kairės): kun. dr. J. Prunskis, sesuo M. Asumpta (Kenosha), pirm. Uršulė Rastenienė, sesuo M. Leona (vienuolyno sekretorė, Pittsburghe), J. Kerulis — vicep., Stovi Stella Jucius — išdin., Veronika Gečienė — išdo globėja, sesuo M. Jeronima (Kenosha), sesuo M. Agnietė (Kenosha), M. Paukštienė, sesuo M. Joyce (Biežytė, Pittsburgh), Uršulė Garalavičienė, ir Barbora Strumskienė.

Su mūsų bendradarbiais

MIELIEJI "LAIVO" SKAITYTOJAI!

"Laivas" norėtų lankyti Jus pastoviai, kas savaitę. Jis yra ryšys tarp Marijonų ir jų Bendradarbių. Marijonai nori duoti Jums religinių ir šiaip naudingų pasiskaitymų, visokių žinių, kad po sunkaus darbo valandų galėtumėte pailsėti, atgauti savo dvasią ir ją sustiprinti naudingais pasiskaitymais. Mes stengėmės duoti žinių iš katalikiškojo ir lietuviškojo pasaulio, kad, būdami vienos didžiulės šeimos — Bažnyčios ir lietuvių tautos — vaikai, žinotumėte, kas dedasi pasaulyje.

Marijonai, leisdami "Laivą", neieško sau naudos ir neturi iš jo pelno. Laikraščio kaina už 52 numerius, palyginus su vis augančiomis spausdinimo, popierio ir pašto išlaidomis, yra tikrai nedidelė. Mes nenorėtume ateityje kainos kelti. Tačiau, mums sudaro daug sunkumų, kai skaitytojų dalis per ištisus metus neprisirengia atsiųsti prenumeratos pinigų už gaunamą "Laivą". Iš to sudaro nemaža suma ir "Laivas" atsiduria skolose. Mes labai prašome mieluosius "Laivo" skaitytojus, kurie dar nėra atsilyginę už "Laivą" (metinė prenumerata \$4.00), kiek galint ankščiau tai padaryti. Tuo būdu žymiai palengvinsite

mūsų darbą, o mes visą padarysime, kad "Laivas" ir toliau Jus lankytų.

Neseniai įvykęs Kunigų Vienybės Seimas nutarė LAPKRIČIO MĖNESĮ skirti katalikiškos spaudos platinimui. Mes būsimės Jums labai dėkingi, jei į šį spaudos platinimo darbą ir Jūs įsijungsite. Visų pirmiausia patys skaitykite "LAIVĄ". Toliau, suraskite bent vieną "LAIVUI" naują skaitytoją. Beto, paraginkite buvusius "LAIVO" skaitytojus atnaujinti prenumeratą ir, jei žinotumėte lietuvi, kuris dar neskaito "LAIVO", jam užsakykite. Kadangi "LAPKRIČIO MĖNESIS" yra skirtas KATALIKIŠKAI SPAUDAI platinti, Tėvai Marijonai duoda lengvatą — kas per šį 1962 m. Lapkričio mėnesį užsisakys LAIVĄ trims metams, mokės tikrai \$10.00 vietoj \$12.00. Pasinaudokite progą.

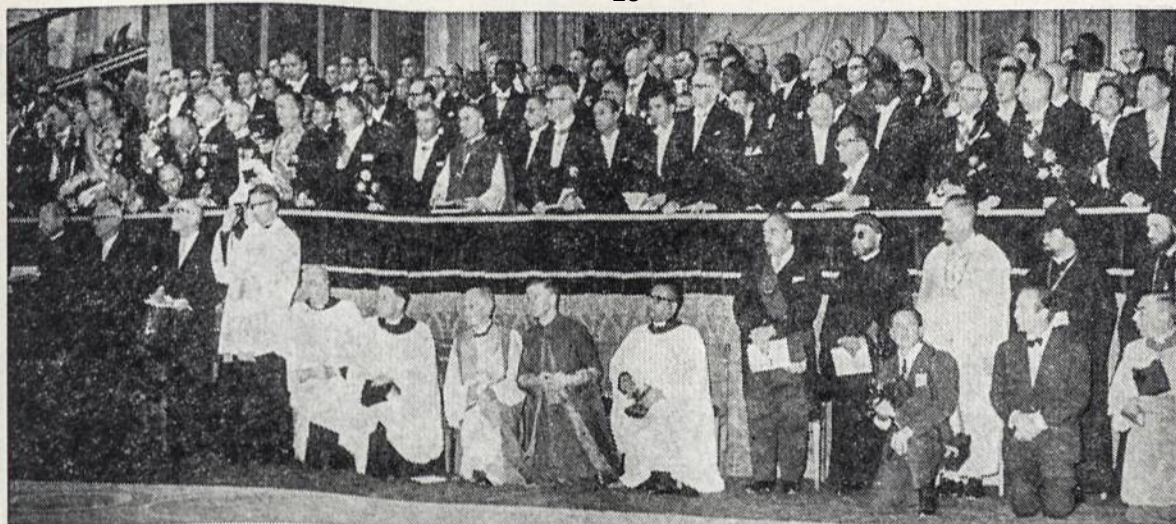
Katalikiškas laikraštis yra ne vien žinių teikėjas, bet ir pamokslininkas, misininkas ir mokytojas. Perskaitytą LAIVĄ nenumeskite. Įteikite jį kaimynui pasiskaityti. Padėkite Laivui misinieriauti ir, prisidėdami prie šio kilnaus darbo stokite mums į talką.

Su geriausiais linkėjimais,

Tėvai Marijonai



Keliems šimtams tūkstančių stebint, vyskupai eina į Visuotinį Susirinkimą



Valstybių atstovai ir diplomatinis korpusas (viršuje) dalyvauja visuotinio Bažnyčios susirinkimo atidarymo iškilmėse. Apačioje — nekatalikai atstovai stebėtojai. Dešinėje — stovi du prauslavų stebėtojai, atvykę iš Sovietų Rusijos.

Noriu atnaujinti LAIVĄ trims metams, gaudamas skirtą lengvatą

Vardas ir pavardė

Adresas

Miestas Zona Valstybė

Prenumerata trims metams \$10.00

Prašau siuntinėti LAIVĄ per trejus metus naujam
Laivo skaitytojui

Vardas ir pavardė NAUJO skaitytojo

Adresas

Miestas Zona Valstybė

Prenumerata trims metams \$10.00

Laivą užsako: Vardas ir pavardė

Adresas

Miestas Zona Valstybė

Prašau siuntinėti LAIVĄ dovanai šešiams mėnesiams išbandymui

Vardas ir pavardė

Adresas

Miestas Zona Valstybė

Laivas vieneriems metams \$4.00.

GIEDOTINIŲ ŠV. MIŠIŲ IR MALDŲ

NOVENA

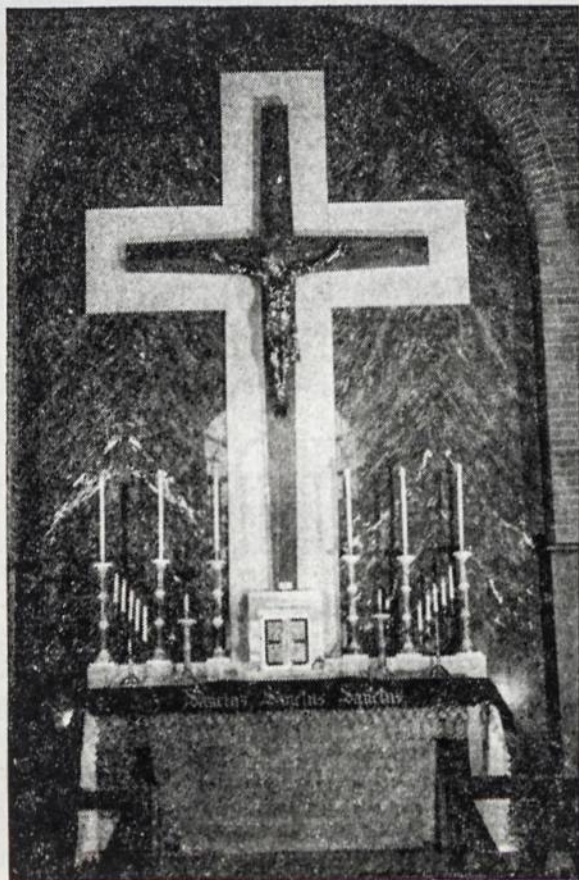
Į NEKALTAI PRADĖTĄJĄ ŠVENČIAUSIĄ P. MARIJĄ

Tėvų Marijonų "Draugo" namo koplyčioje,
Chicago, Ill.

1961 m. lapkričio 29 d. iki gruodžio 7 d.

Kasdien per 9 dienas "Draugo" Namų Kunigai ir Broliai, pagerbdami savo vienuolijos globėją Neka'tai Pradėtąją M. Mariją, melsis už visus savo geradarius.

Norintieji savo intencijomis dalyvauti šioje novenoje, pažymėkite kryželiu čia išvardintas intencijas, jas nuplėškite ir pasiųskite šiuo adresu: Marian Fathers, 6336, So. Kilbourn Ave., Chicago 29, Illinois.



NOVENOS INTENCIJOS

- | | |
|---|---|
| ☐ Už tėvą ir motiną. | ☐ Už ark. Jurgio beatifikaciją. |
| ☐ Už vaikus. | ☐ Už nusidėjėlių atsivertimą. |
| ☐ Už laimingas vaikų vedybas. | ☐ Už kenčiančią Lietuvą ir jos laisvę. |
| ☐ Už Šv. Tėvą. | ☐ Padėka Dievui už gautas malones. |
| ☐ Už pašaukimus į dvasinį luomą. | ☐ Už misijas. |
| ☐ Už mūsų jaunimą. | ☐ Už kunigų šventumą. |
| ☐ Už pasaulio taiką. | ☐ Už sielas skaistykloje. |
| ☐ Už Rusijos atsivertimą. | ☐ Už mirštančius. |

Vardas, pavardė

Gatvė

Miestas ir Valstybė

Skiriu savo auką, Novenai